

FOAIA POPORULUI

Prețul abonamentului:

Pe un an 2 fl. (4 coroane).
Pe o jumătate de an 1 fl. (2 coroane).

Pentru România 10 lei anual.

Abonamentele se fac la „Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Apare în fiecare Duminecă

INSERATE

se primesc în biroul administrațiunii (strada Poplăcii nr. 15.) — Telefon nr. 14.

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr. a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

13 morți și 18 răniți.

Despre măcelăria nemai pomenită dela Mehadica, unde 13 Români au fost împușcați fără pic de vină de gendarmii ungurești, ear' alți 18 sânt răniți de moarte, ni-se pune la îndemână următoarea scrisoare adresată unui căpitan din Caransebeș. Ea e scrisă de un țărân din Mehadica.

Eată-o:

Stimate D-le Căpitan și Nene!

Îți fac cunoscut, că la noi în Mehadica o nenorocire mare s'a întâmplat și adevărat Mercuria trecută, 12/24 Iunie, am fost încunostiințați, ca să așteptăm pe dl conducător al cărților funduare cu inginerii, ca să măsură pământul sătesc și ca să se așeze la cartea funduară cea veche. Așadar' poporul s'a strîns tot la olaltă, fiindcă mulți din popor au fost citați și poporul s'a temut că se măsură și ocupațiunile, așadar' a avut poporul să se întrebe cu ce scop vin, căci și anul trecut a venit locotenentul Banda, fiind denumit dela pretură și am plătit pe figuri 20 fl. v. a. pentru-că au măsurat pământurile sătești și acum a voit să vină dl conducător al cărților funduare să măsură a doua-oară, să mai facă și alte cheltueli. Așadar' la ziua numită n'au sosit, numai a trecut prin sat fără de a face vr'o întrebare.

Adunându-se poporul a venit hornarul și a arătat părintelui Nicolae Coca,

că are contract cu primarul și notarul, Cure (strămutat încă an de aici, venind altul în locu'i) subscris de ei, și altul n'a știut nimic, nici reprezentanții, că banii hornarului s'au pus în cheltuială într'una (în aruncul comunal) și au spus în porunci (s'a publicat la casa comunală poporului adunat), ca să plătească de tot sufletul 10 cr. la hornar și banii să-i strîngă jurații și să-i predea ear' la primar.

Hornarul i-au desvilit pentru mișelia ce a făcut o primarul. Ni-a spus, că se nu dăm banii, că el are să capete bani cu cuită, și banii, care s'au strîns dela oameni i-a mâncat primarul, fiindcă banii hornarului s'au plătit din cheltueala comunei. Din pricina aceasta a venit primarul cu reprezentanții și ceilalți în sfadă și nu s'a făcut nimic, numai sfadă pentru-că a mâncat banii și pe anul trecut.

Așadar' primarul fiind fără credință față de popor, a făcut arătare la pretură și a pîrît 16 membri suplenți și dintre reprezentanți.

În urma pîrii au venit 6 gendarmi și au început a lua protocol cu ei și i-au arestat, în privilegiul acesta, a sosit locotenentul de gendarmi și pretorul și au început ear' a lua protocol cu oamenii acestia nevinovați și arestați; atunci lumea s'a năcăjit pentru oamenii acestia și s'au strîns cu mic cu mare, cu rugarea și cu căciuilile în mână, ca să facă bine dl pretor să-i sloboadă.

După aceea dl pretor a zis, ca să vină doi în numele taturor să vorbească poporului și acesta a denumit dintre cei arestați și i-au ascultat și i-au slobozit de loc pe cei arestați și li-au spus să se ducă de aici acasă. Oamenii au cerut, ca pe primarul să-l scoată din slujbă și să pună altul în loc, că nu le mai trebuie mai mult. Au strigat să-l scoată, și n'au plecat, au stat toți în drum și gendarmii la rînd cu puștile „fertig” (gata de foc), dacă n'au plecat a strigat adevărat comandăluit „faier” (foc) și au pușcat în grămadă, au pușcat după ei în stînga și în dreapta, pe uliță și au pușcat și muieri venind dela câmp, care au venit în privilegiul acesta. Români n'au fost cu pari în mână, numai cu căciula în mână au pierit. S'au adevărat, că sânt 6 morți și 20 prezăluiti (răniți) de moarte, ear' 3 din Vădrari, nenea Pan Vădrariu. Josim Vădrariu și copilul nenea Vasile Vădrariu Lupu este mort de tot. Lui nenea Pan din sus de genunche piciorul îi este pușcat, frânt și a lui Josim mână din cot e frântă și la foale e vătēmat; am aflat în stîul lui Josim doi plumbi turtiți. Ioan Belică este mort și dintre străjeni (păzitori comunali) au pușcat trei.

Am strigat eu, să se ducă și nu m'au ascultat și nu am ce le face; odată cunoscēndu-mē pretorul, eu am fost în lăuntru în cancelarie, i-am luat revolverul din mână pretorului să nu puște

FOIȚA.

Inimă.

Inimă de putregai

Spune-mi ce durere ai?

Ce dor strașnic

Te răpune?

Cine tainic

Tot îți spune

De-a trecutului poveste

Care-a fost și nu mai este?

Dacă vezi, că-ori-cât ai bate

Ce dorești e prea departe,

Și că chiar

De-ai aștepta

Înzădar

Te-ai sbuciuma,

Pentru-ce atîta chin?

Pentru-ce atîta suspin?

Lasă gîndul, inimioară,

Gîndul, care te omoară,

Lasă drumul

Gîndului

În giurul

Pămîntului;

Ear' tu rîzi cu veselie

Căci așa a fost să fie.

Ioan N. Roman.

Cel mai bun mijloc împotriva uritului.

Mijlocul cel mai mult cercat împotriva plictiselii e ca să ai inima plină de simțăminte iubite, o ținută prietenoasă cu conviețuitorii și întregă lumea.

Un om de binevoitor, cu inima dragă și călduroasă, care are dureri pentru durerile de-apropelui, zîmbește la norocirea prietenului. El va descoperi în ori-ce loc o împregiurare pentru alua și el parte la dînsa, fie și numai privirea unui paiangen în in-

chisoarea sa. El se va face asemenea prietenului seu și asemenea ori-cărui fiu al naturei și va pricepe cum să se facă plăcut în ori-ce împregiurare.

El și cu sine însuși trăește în prietenie și în pace și chiar singur singurel fiind, știe porni câte un joc îmbucurător cu însuși gîndirile sale și știe să se bucure de bucuria ce stăpânește lăuntru seu.

Numai nepăsătorii și sgârceții răci la inimă sânt coplesiți de urit. De-oare-ce ei au o ținută respingătoare și dușmănoasă, nu se amestecă în treburile oamenilor dimpregiurul lor, ei urēsc întregă lumea.

De aici vine între altele, că poporul românesc prietenos nefățar și îndurător, este unul dintre cele mai vrednice popoare și dimpotrivă nicăiri nu se află atîția oameni ce li-se urēsc de vieață, ca în Anglia îndepărtată.

I. G. preot rom,

oamenii și am strigat să fugă și n'a înțeles, așa este treaba la noi.

Amărit am ajuns, să ne puște ca pe niște brebeți din gunoiu, dacă oamenii au rugat să scoată pe primar din slujba lui, pentru asta s'au pușcat atâția oameni și trei femei.

Mehadica, în 27 Iunie 1896.

Eu al dumnitale neam:
Pavel Gimboșă.

Ca întregire a scrisoarei de mai sus publicăm și scrisoarea următoare:

Comuna Mehadica, locuită numai de Români în număr de peste 2000 de suflete, e în comitatul Caraș-Severin pe teritoriul fostului regiment grănițaresc român din Bănat nr. 13.

Fapta păcătoasă, criminală ori bestială a căpeteniilor de pe la comitat, căci altcum nu o pot numi s'a întâmplat față de un popor blând, iubitor de ordine, căutând numai dreptate la stăpânirile mai mari, cari însă au căutat anume să provoace această vârsare de sânge, cum se poate vedea din scrisoarea pe care vi-o am pus la îndemână. pe care economul Pavel Gimboșă din nefericita comună, ca unul care a fost la fața locului când s'a săvârșit fapta barbară, a trimis-o rudeniei sale, dlui Grigorie Vădrariu, căpitan ces. și reg. în pensiuie în Caransebeș.

Până acum au murit 13 inși și mai sânt încă 18 răniți.

În 26 a plecat la fața locului miliție de 100 ficioni sub comanda căpitanului Pusak și alți oficeri.

Poporul de pe aici e foarte necăjit de purtarea barbară a slujbașilor dela comitat și din toate părțile, cari dela începutul milleniului încoace umblă numai cu revolvere printre oameni și caută anume ca să întărite pe blândul nostru popor, ca mai apoi să impuște în el.

Eată barbaria în toată a ei golătate!
Eată milleniul fărădelegilor!

Caransebeș, în 29/6 1896.

I. L.

Al optulea proces

al

„Foi Poporului“.

În 23 Iunie n. „Foaia Poporului“ a avut al optulea proces. Piriți au fost: harnicul țeran din Poiana dl Ioan Șerb, cojocar, dl George Moldovan, fost răspunzător pentru cele scrise în „Foaia Poporului“ și dl T. L. Albini, fost proprietar. Apărător: avocatul Dr. Stefan Morariu, procuror: Sămi Lázsló. Juzii, toți Unguri neași împetrițați și cu de cei nebotezați.

Procesul s'a pornit pentru „așitare“. Era un ospet în Poiana-Sibiului și Românul după-cum e făcut, cam are sēmēnță de vorbă. Au închinat acolo și pentru martirii judecați pentru Memorand. Despre acel frumos ospet dl Ioan Șerb a scris la „Foaia Poporului“ și s'a și publicat scrisoarea pentru care a și primit răspunderea cu dragă inimă.

După-cum s'a prevăzut, curtea cu jurați din orașul fărădelegilor, din Cluj, 'i-au și pedepsit. Dl Ioan Șerb va avea 2 săptămâni în temnița de rind, ear' dl Moldovan 1 lună temniță de rind.

Cheltuelile de 32 fl. le vor suporta amândoi împreună. Albini nu s'a înfățoșat. E bolnav.

Aceasta e osânda cea mai nouă adusă la Cluj.

Scopul Ungurilor e vedit. Ei vor să omoare ori-ce simț românesc. „Foaia Poporului“ e un spine în ochii lor și de aceea lovesc în ea și în cei-ce scriu în ea. Îi doare adevărurile spuse în ea și îi doare cu atât mai virtos, cu cât ea e a însuși poporului și fiindcă ea e cea mai cetită foaia românească.

Eată deci isvorul prigonirilor ce ni-le fac.

Ori-cât am fi de obișnuiți ca curtea cu jurați din Cluj să nu ne cruțe, totuși pedepsele prea multe ce ni-le dic-

tează 'și-au ajuns culmea. De scurtul timp de când a apărut „Foaia“, ea nu e nici-decât cruțată. Ochii procurorului stau așintiți asupra ei și asupra celor-ce scriu în ea. Și dacă el nu află ceva „așitator la ură împotriva Maghiarilor“, atunci gata sânt foile ungurești, care strigă cât le ia gura, ca să ne vire în temniță, pentru-că am fi „turburatori de pace“, „vânzătorii de țeară“ și câte alte batjocuri pe care nu le vrednicim.

Curtea cu jurați ascultă și face și ea „dreptate“ de felul căreia ne-am împărțit acum de atâtea ori. Așa a făcut și acum. Ea s'a repezit asupra celor-ce ședeau pe banca piriților și pentru a „mântul“ țeara, 'i-au învrednicit cu temniță și încă cu de cea de rind.

Pentru a face juzii o slujbă stăpânirii ungurești, pentru a împinge și ei cătuși de puțin carul cutropirii naționalității române, ei au pedepsit pe cei doi piriți, „în numele Împăratului“.

Întrebăm însă: Cei cari astăzi diriguesc cârma țerii ajunge-și-vor ținta? Nu vor ajunge oare tocmai la țintă potrivnică? Așteaptă ei că prin temnițe și pedepse bănești, vor face pace în țeară? N'au învățat ei a ne cunoaște nici atâta, că sântem un popor blând și îndurător și milostiv, dar' când ne dă cuțitul de os, atunci ne scuturăm cu tărie și din mieii ce sântem ne prefacem în lei? Sau apoi că vreau să ne pună la încercare? Dar' bine, oameni buni, cine a vâzut Român care să se fi muiat numai în urma zăcerii în temnițele mucigăioase? Muia-tus-a „Foaia Poporului“ de când au început cu goanele asupra ei, datu-au înapoi cei-ce s'au apucat de munca grea de a lumina poporul și de a-i arăta calea cea bună, calea ce duce spre fericirea poporului întreg?

Nu, noi nu ne-am muiat, deși am dat nenumărate jertfe de oameni și de bani, ba ce e mai mult, cei-ce au intrat în temnițe, la eșirea lor au fost cu dra-

Barba roșie.

Îtig, când vîzî că trage sufletul cel de pe urnă
Și că toate de pe lume, vederi, vieță 'i-se curmă,
Chiamă lângă pat pe Cobi, singurelul lui vlăstar
Ș'apoi zice: — Vezi tu Cobi! cu cât necaz și amar
Te-am crescut, te-am făcut mare; acum când aș trăi bine
Fără gânduri, fără lucru, fără teamă de ori-cine,
Trebue să mor, să-'mi fac rîndul, să te las singur pe lume
Bagă seamă! fii cuminte, ia în minte ce-ți voi spune,
Căci vezi, că nu-ți las avere, dar' îți las învățatură:
De oameni cu barba roșe să te feri, că-'i făcetură,
Toți sânt hoți, toți sânt celainici, la mațe ca o căldare,
Buni de furci, ori să hrănească peștii de pe fund de mare.

Îtig nu mai poate zice, moare; Cobi, ca pe-un tată
Îl îngroapă cu onoare, ș'apoi pleacă 'n lumea lată,
După oase, după feră, după zdrențe, după pene
Ca să umble după țiguri, neputînd trăi din lenă.

Umbla noroc după Cobi, făcea țiguri de minune,
Zdrențe, pene, peri și oase, stringea de prin larga lume,
Pe nimicuri, ș'apoi eară le ducea, le vindea bine
Unde știa că se caută. Pe când n'ar fi crezut nime,
Cobi avea 'n punguliță nu mai puțin de o sută
De florini, tocmăi, o sută, câștigați cu trudă multă.

Câte lupte și necazuri trase Cobi 'n câțiva ani,
Pîn a putut să adune la olaltă-atâția bani,
Numai el știa săracul; acum era 'ngrijit eară
Cum s'ascundă bogăția, ca din pungă să nu-'i piară,
Să nu 'i o fure vr'un lotru, din buzunar să n'o peardă
C'apoi zău e rău de Cobi, suta n'are s'o mai vadă.

După multă cugetare să gîndi c'ar fi mai bine
S'o predea la nașul Laibiș care-'i om bun și 'i-o ține
Pîn' de ea va avea lipsă. Fără să mai zică multe,
Pleacă cătră-acele locuri ce-'i erau lui cunoscute
Din mica copilărie, și ajunse în orașul
Unde tatăl-seu trăise și-acum locuia nănașul.

Doamne! cum s'au schimbat toate, de când el plecase 'n lume,
În tot locul case noue și pe bolte alte nume,
Numai colo 'n colț de stradă, casa scundă iste-o vede,
Acolo îi șede nașul, o cunoaște, să repede,
Întră 'n casă pe 'nserate, îi găsește 'n voe bună
Și pe nașul și pe nașa cu toți ai lor dimpreună.

După întrebări de-a valma, Cobi fără șovăire,
Scoate mica punguliță și o predă spre îngrijire
Nașului, eară acesta la Rîfki, la-alui muiere,
O predă s'o pună bine, pîn' ce anul o va cere.
După-atâta cale lungă, Cobi căpătă de cină
Și spre marea-'i bucurie și pat bun pentru odichnă.

goste întimpinați de cătră toți Români de bine, câștigându-și și mai mult iubirea și încrederea aceluia popor, pentru care au suferit.

Sunt orbi judecătorii maghiari, nu ved ei, că prin întemnițări nu fac alta, decât ațîță tot mai mult popoarele nemaghiare din Ungaria, făcându-le ca la vremea sosită să-și răsbune amar împotriva acelor, cari sub scutul legii fac cele mai mari nelegiuiri?

Procesul din urmă încă e o dovadă puternică, că Maghiarii nu mai au simț de dreptate, că legea e nesocotită și că în numele ei când se aduce vre-o judecată, aceea nici-decum nu poate fi privită de o judecată dreaptă.

Legea au făcut-o Maghiarii și n'au făcut-o pentru alții, decât în ceea-ce privește asprimitățile ei; cât pentru bunătațile pe care ea le întinde, aceste numai Maghiarilor li-se cuvin.

Prea bine! Se folosește fiecare cum știe de putere, câtă vreme e stăpân pe ea.

Tot am dorî însă să le aducem Maghiarilor nostri aminte, că nu de giaba stau scrise pe partea din lăuntru a porții dela Burgul din Viena cuvintele: „*Iustitia Regnorum Fundamentum*” — dreptatea este fundamentul domniilor.

Așa cum au pornit-o, Ungurii pot să strice ceea-ce s'a întemeiat prin acest adevăr, dar' statul ungar nu-l vor pune pe temelii trainice.

Liga. Secțiunea București a Ligei și-a ales de președinte de dl. Anghel Demetriescu, vicepreședinți: V. Cogălniceanu și N. Cosăcescu, cassar dl. Bozocanu, ear' de secretar pe dl. V. Cancicov. Comitetul Ligei a scos și o foaie numită „*Liga Română*”. Îi dorim vieață lungă și isbândă deplină.

Lacrămi de crocodil. Zilele acestea au colindat pe la Budapesta o ceată de Unguri greco-catolici, cari au mers, sau mai bine zis au fost duși acolo, ca să se plângă în gura mare, că n'au și ei episcop unguresc. Colindreții sunt din Haidu-Dorog și au fost primiți și de ministrul-președinte unguresc.

Îndemn la luptă.

Din Roma s'a trimis o pastorală, un circular, cătră vlădicii episcopii și preoții din Ungaria și Ardeal, romano-catolici și gr-catolici. Cuvintele ce le adresează Roma vlădicilor și preoților a infuriat ceata celor dela putere, care tot mai mult se tem de lupta începută de partidul popular, în fruntea căruia stau cu deosebire preoții, și care lucră și se ostenește ca să doboare dela putere pe cei-ce își bat joc de țeara aceasta.

Preoțimea e îndrumată „să nu caute la ale sale” ci la ale „lui Isus Christos”, căci după-cum a zis și Ciprian: „Pe preotul, care ține la Evanghelia lui Christos și împlinește poruncile lui Dumnezeu, îl vor pute uide, dar' nu-l vor pute învinge”.

Unele dintre cele mai bine sosite cuvinte sunt și următoarele, care alcătuiesc punctul al nouălea din pastorală: „Pe parochii și cateheții credincioșilor celor-ce nu grăesc limba ungurească, episcopii să-i provoace hotărît, ca legii statului, în înțelesul căreia pruncii în școală au să se învețe în limba maghiară, să-i dea ascultarea cuvenită, însă învățarea religiei să nu li-o dea în limba maghiară, mai înainte de ce pruncii vor fi învățați cum se cade limba aceasta. Asta o cere deopotrivă mântuirea vecinică a pruncilor ca și binele statului. Tot asemenea poruncește parochilor și preoților lor ajutători, ca ei în predică să nu se folosească de limba maghiară, mai înainte de ce se vor fi încredințat, că fiii parochiali o înțeleg bine”.

Se poate cuvinte mai adevărate ca acestea? Stăpânirea ungurească va fi silită să recunoască și ea, că prin legile aduse împotriva bisericii și a preoților a înstrăinat și Roma, care acum îndeamnă la cea mai neînduplecată luptă împotriva păgânilor din fruntea țerii.

Nouă osândiri.

Pe când membrii partidului național tiriți înaintea curții cu jurați din Cluj să întorceau cătră casă, ei au fost salutați de cătră întreg neamul românesc. Cu miile erau pe la gări strigând să trăească cei cari au luptat și au suferit pentru binele neamului românesc. Așa au făcut și Români din Ghiriș și giur. Ei s'au adunat la gara din Ghiriș, ca la vre-o 600. Gendarmii i-au provocat să se împrăstie, atunci le-a pășit în față proprietarul Nicolae Russu. Pentru această faptă el a fost osândit la 3 luni temniță și 100 fl. pedeapsă în bani, pentru-că ar fi „ațîțat” împotriva slujbașilor ungurești.

Nicolae Bistrean, preot în Ohaba-Bistra încă a fost osândit de cătră judecătoria din Budapesta la 8 luni temniță de rînd și la pierderea preoției pe timp de 3 ani. El a fost osândit, pentru-că ar fi zis unui învățător maghiar: „Regele să se ducă dr..... el nu ni-a făcut nici un bine, ci ne-a predat păgânilor Unguri”. Când s'a spus osânda preotul Bistrean n'a fost de față și acum e amenințat, că va fi dus cu gendarmii.

Iuliu Mare, învățător gr.-cat. în Ibanești în 19 l. c. a plecat spre Seghedin ca să-și îplinească pedeapsa de 8 zile închisoare de stat, ce i-a adus-o tribunalul din Murș-Oșorheiu. Dl. Mare a fost osândit pentru „*Doina lui Lucaciu*”. Judele cercetător a aflat-o scrisă în casa dascălului I. Mare și pentru acest „pecat” a fost luați la întrebări toți copiii din școală. Doamne, dar' când se va mai sfîrși și suta asta de procese! Par'că jurații ungurești nu au altceva de lucru decât numai să aducă osânde peste osânde pe capul acelor Români, cari au durere pentru neam și se străduiesc pentru a însufleși poporul. Să vă întoarceți cu bine, iubitorilor osândiți!

A doua zi de dimineață cât fi fu groaza de mare,
Când vîzî bine pe nașul, când vîzî că nașul are
Barbă roșe. Să gîndește la necazurile-i toate
Și cuvintele ce-i spuse tatăl seu pe pat de moarte.
Nu zise nimic, ci pleacă mulțumind de ospetare,
A doua zi însă vine, spunînd c'a găsit atare
Negoț bun, deci cere banii.

— „Care bani? nașul întrebă,
„Când mi-ai împrumutat mie? uite la el, cum se leagă
„Tocmai ca scaiul de oaie. Dute 'n cale-ți și-mi dă pace,
„Așa-mi mulțumești tu cina și cortelul? Nu mă face,
„Că te-arunc pe use-afară, cât îți cad dinții din gură
„Să-ți fie pe alta-dată spre mai bună 'nvătătură”.

Necăjit și trist de moarte, bietul Cobi ese-afară,
Drept la judecată pleacă, dreptate și scut să ceară
Contra nașului ce neagă. Când intră în cancelare
Era mai să-și peardă mîntea, vîzînd că judele are
Eară barbă roșe lungă, drept în două desfăcută,
Ca la țapi ori capre șute. După o tăcere scurtă
Spune judeului ce are, c'a dat bani spre îngrijire
Nașului, care-acum neagă, ba s'a pus în potrivire
Să-și întoarcă, înfricîndu-l, că-l scoate pe use-afară,
Cât să-și frîngă mîni, picioare, dinții din gură să-și sară.

Judele îl privește aspru, barba 'n cărcei și-o adună,
Apoi rîstît îl întrebă:

„Mărturii ai care să spună,
„Că ce zici sînt toate drepte?”
„Ba n'am!”

„Dacă n'ai, te cară,
„Căci cum nu-ți va părî bine, te-oi scoate pe use-afară
„Și te bag la închisoare, ori te pun pe bancă lată
„Să te 'nveți fără de martori să mai dai și altă-dată”.

Bietul Cobi leșinase, nu știa ce să se facă
De frică, de întristare. Se gîndi totuși să tacă
Și să plece, că-i direge biata piele și s'alege
Fără bani și cu bătaie dela naș și dela lege.

Ca nebun mergînd pe stradă, par'că vedea chiar' anume
Pe tată-s'o 'n pat de moarte cum cu vorbe dulci îi spune:
De oameni cu barba roșe să se feară cât se poate,
Căci sînt lotri și celainici, dracul în draci îi socoate.

Suspina și-și ștergea ochii plini de lacrimi mari ca lîntea,
Și ofta ca omul care n'are la loc toată mîntea,
Încît oamenii pe stradă se opriau și le-era milă
De sormanul bietul Cobi. Vîzîndu-l supărat Șmilă
Rabbin mare peste Jidovi, îl oprește și-l întrebă:
Pentru-ce plînge amaric, pentru-ce-i inima neagră?
Cobi-aude graiul dulce, la Rabbi 'n față privește
Și cunoscîndu-l că-i Rabbi, la 'nceput să 'nveselește,
Dar' iute-l cuprinde spaima, vîzînd că și Rabbi are

Noutăți din lume.

România.

Cearța între cele două partide din România e cât se poate de mare. Cearța aceasta s'a născut din pricină, că stăpânirea de acolo a aruncat pe Metropolitul-Primat, așa numai fără vină. Metropolitul despoiat de putere și de ranguri e virit în mănăstirea dela Caldărușani, unde zi de zi e cercetat de câtră o mulțime de inși.

Serbia.

Țeara aceasta e plină de datorii, și stările bănești au ajuns a fi atât de slabe, încât chiar și slujbașii țerii nu-și mai capătă plata ce li-se cuvine, după munca ce o săvîrșesc.

Rusia.

În ziua încoronării atotputernicului Țar al Rusiei s'au răspândit o mulțime de scrisori, în cari Țarul e provocat să nu mai poarte titula de „rege al Poloniei“. Ear' cetățenii Poloniei sînt provocați ca să nu mai sufere jugul muscălesc, ci să se scoale cu toții și să întemeieze din nou Polonia. Se înțelege, că mulți dintre Poloni au fost prinși.

Turcia.

Turburarea din Turcia nici acum nu s'a mulcomit. Răscoluții au năvălit asupra cetelor turcești, în urma cărora Turcii au pierdut trei tunuri. Zarva și zavistia 'și-a ajuns culmea. Toți locuitorii insulei Creta sînt neliniștiți. Mai zilele trecute au ținut o adunare, în care au luat hotărîrea, că se unesc cu Grecia, ba au pus și jurămint, că nu se vor mulțumi decât atunci, când se va îndeplini unirea cu Grecia.

Examene la sate.

În comuna *Kelmák*, protopopiatul Lipovei, s'a ținut examenul în 4/16 Iunie. Dl inv. *Teodor Popa* a arătat, că precum acum așa și în lungul șir de ani, de când ne este învățător, totdeauna a fost la culmea chemării sale.

În *Bucium-Șeasa* a fost examenul în 9 Innie. Răspunsurile cele minunate ale elevilor au dovedit, că învățătorul *I. Muntean* își cunoaște chemarea sa și o împlinește cu o hărnicie vrednică de toată lauda.

În *Voila*. Examenul ce s'a ținut aici la școala grănițerească, care prin atotputernicia stăpînirii ungurești a fost prefăcută în școală comunală, a avut o reușită foarte bună. Metoda bună a d-lor învățători *Dobrin* și *Nemeș* a făcut, ca examenul să fie un prea vrednic seceriș al muncii de peste an. De tot frumos a fost examenul în cl. a III., IV. și a V. de fetițe. Acestea răspundeau cu cea mai mare siguritate, așa încât publicul numeros a rămas pe deplin mulțumit, ceea-ce numai d-șoarei învățătoare *Lidia R. Banciu* 'i-se poate ascrie. Îndeosebi mulțimea de lucruri de mână săvîrșite de câtră școlărițe a ridicat mult vaza destoiniciei învățătoare. D-sa de când e în Voila a ridicat foarte mult vaza școlăiei de aici, căci acum s'au sporit mult numărul școlărițelor din giurul Voilei, cari aleargă acum la școala din Voila pentru a-și câștiga luminele trebuincioase.

Un învățător.

— În *Lalașint*. La 3/15 Iunie s'a ținut examenul dela școala poporală confesională gr.-or. din *Lalașint* (comit. Caraș-Severin), în prezența prea onoratului domn protopop și inspector școlar *Voicu Hamsea* din Lipova. La examen au luat parte comitetul parochial, unii din părinții și un străin; din obiectele de învățămînt răspunsurile școlărilor erau clare, precise, ear' pe străin 'l-a mișcet spre dăruire, dând o coroană la cei mai bun școlar din școală. Resultatul examenului s'a împărțit dlui învățător *Stefan Mihailovici* mai ales pentru zelul manifestat la obiectul religiunii, a istoriei și a constituțiunii; ca premii s'au dat cărți mai la toți copiii prin M. On. domn protopop, deci se exprimă din partea direcțiunii școlare mulțumită membrilor institutului de credit și economii „Lipovana“.

— În *Belotint*. Tot la 3/15 Iunie a. e. s'a ținut examenul final la școala română gr.-or. din *Belotint* (comit. Timiș), în prezența reverendissimului domn protopop și inspector tractual al Lipovei, mai mulți părinți și alți străini. Elevii au răspuns din toate obiectele cu o rară respicere și înțelegere. Dlui învățător *Vasilie Bogoiu* 'i-se cuvine toată lauda pentru progresul făcut în religiune. Institutul de credit și economii „Lipovana“ a dat mai multe cărți ca premii, ear' com. par. român ort. a împărțit și bani tuturor școlărilor; seara s'a dat o cină comună de însuși dl învățător, la care a fost pe lângă dl protopop invitați și alți preoți și învățători din giur.

SCRISORI.

O pățanie și o învățătură.

Primum următoarea scrisoare dela un țeran, căruia cu plăcere îi dăm loc în foaia noastră. Din pățania țeranului *Stancu* am dori, ca să-și tragă fiecare Român învățăturile de lipsă și să nu mai cumpere chiar nimic dela străini, ci numai și numai dela Români.

Căpâlna, în 26 Iunie 1896

Domnule Redactor!

Nu avem deajuns cu aceea, că străinii zilnic ne prigonesc dar', apoi chiar și noi Românii sîntem de vină, că ne prigonesc și-și bat joc de noi.

Noi nu prea ținem unul la altul deși cu toții sîntem frați și ar fi datorința noastră, ca să ținem mai mult la deapropoalele noastre, care este Românul, decât să ajutăm și să îmbogățim pe străini.

Sfaturile date de iubita noastră „Foaia Poporului“ durere încă mulți dintre cetitori nu le ascultă și încă și astăzi mai cumpără dela Jidani sau dela alte nații, cari ne jupoaie cu totul

Mulți din nepricepere cumpără dela străini, zicînd, că marfa cumpărată dela aceia e mai bună, pe când de multe-ori e mai rea și mai scumpă ca cea dela meseriașii și negustorii români. Străinii apoi după ce se îngrașe pe pielea noastră, rid de noi când ne aflăm în lipsuri, pe când dacă am ajuta pe ai noștri și ei ne-ar ajuta pe noi. Străinul din banii noștri își face palate scumpe și privește pe ferestri la bietul țeran, cum muncește

Barbă roșe 'nvalmăcitate și mustețe galbioare.
„Nu mă 'ntreba Babbileben, lasă-mă să-mi plîng suspinul,
„Căci sufletul și inima 'mi-e amară ca veninul.
„Acum vîd că, Tatibeben când 'mi-a spus pe pat de moarte
„Să mă fer de barbă roșe, cum mă feresc și de moarte
„Avea drept, căci toți sînt lotri, la mațe ca o căldare.
„Buni de furci ori să hrănească peștii de pe fund de mare“.
„Cum vorbești?“

„Eac'asa, bine!“ Și din fir în pîr îi spuse
Întemplantarea lui cu Laibiș nașul, cui banii dăduse,
Și judele ce-î promise în loc să-î facă dreptate.
„Lasă Cobi, haid la mine, acum trimit eu o carte
„După Laibiș, ca să vină pîn' la mine și să-î spună —
„Cum e totul, cum e treaba, pentru tine-î reia sau bună.

Amîndoi ajung acasă. Rabbi iute scrie-o carte
Și-o trimite ca să vină, dar' să vină cât se poate
Mai degrabă. Laibiș vine cu o gură cât o șură,
Că Cobi care-î pîrește e numai o venitură,
Care așa-î mulțumește cina și patul de noapte
Că îl face de rușine, la județuri vrînd să-î poarte
Cu vorbe reuțăcioase.

„Aud Laibiș, eu cred bine
„Că ai drept și e'acel Cobi, ca scaiul să ia pe tine,
„Dar' în urmă să nu zică, că nu-î facem lui dreptate,
„Uită-ai ce hîrtie, scrie la Rîfki o carte
„Să predee-acum în grabă, unui serv ce-î vom trimite

„Punga cu bani ai lui Cobi. Eu sînt în stare a crede
„Că dacă nu ești de vină, servul vine fără pungă,
„Atunci Cobi ține-ți pielea, multe bătăi o s'ajungă.

Laibiș, nașul să 'nfiară, 'ngălbinește ca o pară,
Ici e rău, colea nu-î bine, tot rămîne de oară,
Scrie cartea-aici de față, nădejde bună tot trage,
Că Rîfki pricepe cursa, deci în necaz n'o să-î bage.

Zis, făcut; sluga să duce, peste puțin timp ear' vine
Tot grăbind în fuga mare, în mîna dreaptă ceva ține,
Era biata punguliță. Bietul Cobi cum o vede
Rîde, mîi, cu mare hohot și la slugă să repede,
O ia 'n mîna, o sărută, o desface și arată
Banii cari erau într'însa, suta scumpă mult căutată.

Laibiș își grăbește pașul, câtră use 'naintea
Și-o ia 'n fugă câtră casă, ear' Cobi se depărtează
Mulțumind lui Babbileben, pentru facerea de bine
Mergînd zice cu glas tare: Tatăl meu, zică ori-cine
Tot avea mare dreptate când 'mi-a dat învățătură:
De oameni cu barbă roșe, să mă fer că-î făcătura,
Toți sînt lotri și la mațe negri ca fundul căldării,
Buni de furci, ori să hrănească peștii de pe fundul mării.

În temnița Seghedinului, 1896.

N. Trîmbițoiu.

Mai zilele trecute având o afacere la Sebeșul-săsesc și având lipsă de o pălărie, am intrat într-o prăvălie a unui pălărier. Acesta era un Ungur cu numele Vadász Kálmán, care 'și-a pus pe firmă că e *pălărier*, numai ca să poată ceti Românii dela care trăește. 'I-am cerut o pălărie, el 'mi-a arătat una. Eu 'i-am zis: Domouă, fii bun caută 'mi una mai bună! El însă ce a făcut? 'Mi-a smâncit-o din mână și a tras o sudalmă ungurească. Eu 'i-am cerut din nou, căci doar nici el nu face marfa tot la un fel de bună. Dacă am văzut că se cătrănește așa de tare 'l-am lăsat în mila sfântului și m'am dus la pălărierul român, Nicolae Opincariu, unde m'a îndreptat un sebeșan și de acolo 'mi-am cumpărat marfă pe plac.

Tot așa 'mi-a umblat și cu un Sas, dela care am cumpărat sare și care m'a înșelat mai amar ca un Jidan. Încăi dacă ar fi fost Român nu 'mi-ar fi fost năcaz, dar' ca să mă las să mă înșele un străin, asta nu o pot suferi!

Sfătuesc deci și eu pe toți cari cetesc „Foaia Poporului“, ca să nu 'și lapede banii în punga străinului, ci numai Românului să 'i dăm banii, căci el este de o lege cu noi, ear' nu străinul.

Procopie Stancu.

Sfințirea de biserică din Gârbova-de-sus.

(Protopopiatul Albei-Iulia).

Magina, 21 Iunie 1896.

Domnule Redactor!

Nu departe de satul nostru, câțiva kilometri, până în 6—7, se află comuna Gârbova-de-sus, așezată între niște dealuri mar, mai mult de peatră văroasă, din care apoi o parte mare din locuitorii acestei comune își câștigă pâinea de toate zilele, făcând var. În această comună biserică, casa lui Dumnezeu era foarte slăbuță, era pe cale de a se dărîma peste vre-o 2—3 ani. Credincioșii erau foarte supărați văzând, că nu trece mult și ei vor fi lipsiți de locul de mângăiere, de liniște și pace, cu atât mai virtos, că ei simțiau că puterile bănești încă sînt cam slăbuțe. Avut-au acești oameni bani voință de oțel, mai tare ca ferul și aceste voințe la glasul conducătorilor s'au unit, s'au prefăcut într-o voință tare și puternică.

Astfel se pun oamenii noștri pe lucru cu gândul la Dumnezeu, cu inimi curagioase, ei nu desnădăjduesc, și în răstimp de doi ani ridică o biserică frumoasă, așa, că în giurul nostru păreche se 'i cauti.

Zidirea bisericii s'a sfîrșit în primăvara anului de față. Trebuia numai sfințită, pentru-ca din ușile ei să se poată propovedui cuvîntul lui Dumnezeu.

Cu această lucrare sfântă și mare, Exzellența Sa Prea Stimatul domn Metropolit Miron Romanul a încredințat pe neobositul nostru domn protopop Nicolae Ivan. Sfințirea s'a sîrșit în ziua împăraților creștini Constantin și Elena.

Dl protopop încă de Luni a fost sosit în comună, unde a fost așteptat cu mare dorire, cu multă iubire. Marți dimineața în ziua sfințirii, cete de oameni băteau toate cărările ce duceau la Gârbova, din toate satele din giur și depărtări au alergat să iee parte la sfânta zi. La 9 ciasuri s'a început slujba dumnezească, slujind dl protopop cu alți 8 preoți și diaconul George Albu din Geoagiu.

După încungiuirea și cetirea evangheliilor de 3 ori, intraram în sinul bisericii unde se sîrșî sfințirea apei. A fost mulțime de popor, așa că biserică deși mare, ea s'a arătat de astă-dată mică, că abia a încăput publicul mult. S'a început sf. liturghie. Cântările

le-a cântat dulce și plăcut corul dela noi, alcătuit din băieți și junime, 46 de inși, condus de dl teolog abs. *Candiu Suciu*. Au rămas mulți uimiți auzind bravii noștri cântăreți, cum știu cânta de frumos.

După sfîrșitul sîntei slujbe, o parte mare din oaspeți s'au invitat la prânz în grădina părintelui.

Aici s'a dat o masă mare în onoarea și sîrbătoarea zilei.

Aici încă ne-a făcut earăși multă voie bună corul, cântând mai multe poezii populare naționale. Am auzit și vorbiri frumoase, dela dl protopop *Ivan*, care a beut pentru *Împărat* și pentru Metropolitul Miron Romanul. Au mai vorbit eară dl notar *Crișan* pentru dl protopop; au mai vorbit apoi preoții *Iliescu*, *Frâncu* din Cetea.

Dl teolog *Suciu* încă a vorbit frumos, a asemănat tractul nostru cu acum 5—6 ani și a beut pentru dl protopop și preoții, cari 'l-au ajutat la ridicarea tractului. Tîrziu pe la 6 ore ne-am despărțit numai. S'a făcut și o mică ajutorare bisericii, dela masă, începînd dl protopop cu 10 fl., s'au adunat vre-o 80 fl., care vor prinde bine parohiei slăte. După masă, uitam să vă scriu, că s'au început și un joc frumos, de fii era mai mare dragul să 'l privești.

Așa s'a gătat ziua sfințirii de biserică în Gârbova-de-sus, care zi va rămîne neuitată cât vom trăi noi, căci ea a fost o măreață zi nu numai pentru Gârbovenii noștri, ci și pentru întreg giurul acesta.

Să dea Dumnezeu ca pretutindeni să auzim de vieță românească frumoasă, pretutindeni să înflorească neamul nostru românesc. Pot ei dușmanii să tot umble după noi spre a ne desface de cătră biserică, căci până-ce conducători credincioși vom ave, după ei vom merge. Așa să ne ajute Dumnezeu!

Al d-voastră ascultător:

Panfil Hagea, econom.

Cu 1 Iulie st. v. 1896 încetează abonamentul la «Foaia Poporului» pe jumătatea ântăie a anului de față, domnii abonați sînt prin aceasta poftiți a-și reînoui numai decît abonamentul, ca să nu fim nevoiți a înceta cu trimiterea mai departe a foii.

«Foaia Poporului» va apăre regulat și prețul îi va rămîne același, și anume:

Pe un an întreg . . . 2 fl. (4 coroane)

Pe jumătate de an . . . 1 fl. (2 coroane)

Pe timp mai scurt nu putem primi abonamente, nici dela alt termin, decît dela începutul și dela mijlocul anului (1 Ianuarie și 1 Iulie st. v.)

Abonații noi sînt rugați a-și scrie numele lor și al comunei foarte curat și ceteț, însemnând posta din urmă.

Rugăm pe toți bunii noștri spriginitori, să nu ne lipsească nici pe viitor de caldul d-lor sprigin, în schimbul căruia noi ne vom strădui a le da o foaie bună și folositoare.

Administrația

„Foi Poporului“.

Loc deschis. *)

Convocare.

Conform conclsului adunării generale din 6 Iulie 1895, adunarea generală a „Reuniunii femeilor române din Mediaș și giur“, se va ține în anul curent în 11 Iulie st. n., 3 ore după amiază, în școala gr.-catolică din Mediaș, la care sînt invitați toți membrii Reuniunii, precum și fiecare spriginitor al ei.

Program:

1. Cuvîntul de deschidere prin presidenta.
2. Raportul comitetului despre activitatea sa dela adunarea generală trecută până în present, precum și despre starea materială a Reuniunii.
3. Alegerea unei comisiuni pentru cenzurarea raportului de sub punctul 2.
4. Alegerea unei comisiuni pentru verificarea protocolului adunării generale.
5. Alegerea unui membru în consiliu și completarea membrilor comitetului.
6. Statorirea locului și a timpului pentru adunarea generală în anul viitor.
7. Propuneri eventuale, cari țintesc la prosperarea Reuniunii.

Mediaș, 23 Iunie 1896.

Maria Neșă,
secretară.

Maria Moldovan,
presidentă.

Galeș, 23 Iunie 1896.

„Corpul mironosițelor“ din comuna Galeș de lângă Seliște, alcătuit din 5 băieți și 5 fetițe, aduce și pe această cale mulțumirile cele mai călduroase onorațiilor d-ni preoți din *Poiana, Rod, Tilișca, Seliște, Vale, Sibiiel, Cacova, Gurariului, Reșinari, Aciliu, Apoldul-mare și mic, Ludoș, Chunția, Vingard, Spring, Șut și Rehău*, tot asemenea și cinstițului public credincios. Domnii preoți ne-au recomandat poporului pentru a ne asculta cântările pe cari le-am început la Paști și le-am sfîrșit la Dumineca tuturor sfinților. Deasemenea mulțumim și dlui *Savu Văcar*, cojocar în *Sibiiu*, pentru buna primire ce am avut-o, tot așa și dlui protopop *Droc* din *Mercurea*.

Nicolae Posa,
cantor și conducător al corului.

CRONICĂ.

Daruri pentru biserică. Harnicul econom de aici *Vasile Bogdan* cu soția sa *Bucura*, dăruind pe seama bisericii noastre gr.-cat. un candelabru înăruit pentru 20 lumini în preț de 52 fl., primească și pe această cale recunoștința și mulțumita poporului român gr.-cat. din Orlat.

Dee cerul, ca să aibă cât de mulți următori și Dumnezeu să 'i răsplătească înșutit ceea-ce a cheltuit.

Orlat, 20 Iunie 1896.

d.

— Ioan Borsa și soția *Raveca*, au dăruit pe seama sîntei bisericii din *Rengent* un rînd de vestminte preotești în preț de 70 fl.

Nicolau Palladiu, preot gr.-cat.

*

Răsplată pentru fărădelegi. Ni-se scriu următoarele: Vestitul notar și matriculant civil din cercul *Cricăului*, *Moise Mateșiu* despre care atîta s'a scris în foile românești, a fost aruncat din post în urma unei cercetări pornite din locuri mai fualte, pe care noi sătenii demult am cerut-o. B.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primește răspunderea.

Spre luare aminte. Cu nrul acesta începând vom publica și concursurile învățătoresști și anume postul vacant, salariul, termenul de concurs, și adresa protopopului. Dacă însă on. comitete parohiale și cele comunale voesc ca să se publice concursul întreg, așa după-cum se publică de pildă în „Telegraful Român” sau „Unirea”, atunci vor ave să solvească taxa pentru anunț. Administrațiunea foii noastre va cere pentru aceste concursuri numai pe jumătate ca pentru celelalte anunțuri.

*Două Românce furate în Fran-
cia.* Văduva unui sfătuitor la curtea de apel din București își dăduse patru fiice ale sale într-o școală a călugărițelor din Boulogne-sur-Seine din Franția. Cea mai tinără dintre ele a fost silită să treacă la legea romano-catolică, pregătindu-i calea spre călugărit, la care toate patru au inclinat. Mama lor băgând de seamă porneala aceasta a ficelor sale, le-a scos din acea școală și le-a așezat în altă școală din alt oraș, tot în Franția. Deodată însă două din fiice au dispărut și mama lor nici astăzi nu le-a mai dat de urmă. În necazul seu cel mare a pornit proces împotriva directoarei și stăpânitoarei școlii, cerându-i o despăgubire de 120 mii franci. Eată la ce neplăceri duce răul obiceiul al nostru de a nu ne da copiii la școli românești, care și din punct de vedere românesc, sînt mai bune ca cele străine.

Sporesc sorții nostri. Nu de mult a văzut lumina o carte alor două femei învățate din Anglia, după nume Margaret Fletsher și Rose Le Quesne. Dornice de a cunoaște țeara noastră au venit din Anglia străbătând țeara de-alungul și de-alatul. Reîntorcându-se au scris despre cele văzute, despre cofărițele de peste Dunăre, despre Țigani, despre Slovaci, despre paprikás și paprika și despre câte toate. Despre Români, cele două învățate vorbesc foarte măgulitor, ceea-ce numai imbecura ne poate.

Cuvinte adevărate. Foia ungurească „Magyarország” scrie în numărul seu dela 25 Iunie despre murdăria cea mare din Budapesta. Eată ce scrie: „În sfîrșit aicia-i și vara, aicia-i vremea ca să ne îndim și la puțină choleră. Căci adăncă noi în Budapesta e obiceiul vechiu.... Budapesta e una dintre cele mai nesănătoase cetăți ale lumii și că în răvașul cel negru urmează îndată după Odessa (în Rusia)”. Și apoi se mai zică cineva că nu-’s adevărate cuvintele unui mare bărbat francez, care venind dinspre soare apune la Budapesta a zis: „De aici, din Budapesta se începe Asia.”

Cum sînt slujbașii ungurești. Din Tirimia-mare ni-se scrie, că mergînd un om de acolo cu niște afaceri la cancelaria comunală, a aflat acolo pe conducătorul cărților funduare Boér Gábor, care deși Român, se laudă în gura mare, că el e „bun patriot”. Și ce e mai mult nici nu vrea să vorbească românește cu Românii, spunînd, că el numai ungurește află de bine a vorbi. Rușine se-’i fie slabului!

De ale legii noue. Ni-se scrie că Koszma Mihály, notarul cercual al comunelor Risculița, Balzești, Tomnatic și Grohat se poartă foarte rău cu poporul din acele comune. Pentru umplerea buzunarelor sale fără fund ia dela însurăței câte 5 fl., deși legea nu-i dă nimic. Stăpînirea ungurească

mai înainte cărtia împotriva preoților confesionali, acum „preoții” puși de ea în loc se se țină de lege, despoaie poporul „în numele legii”.

S’au blamat Ungurii dimpreună cu ministrul Daniel, care a poftit camera comercială din Zagreb, capitala Croației ca să iee și ea parte la tîmbălăul din Budapesta. Nu li-s’au împlinit dorința, căci li-s’a spus verde, că „Croat cinstit n’are ce căuta în cuibul fărădelegilor”.

† Nicolae Strevoiu, avocat, președinte al Eforiei școalelor centrale române de legea gr.-or. din Brașov și membru al mai multor reuniuni, a încetat de a mai trăi în 13/25 Iunie 1896. Dînsul a fost un adevărat președinte al Eforiei, care ajutură și susține toate școlile românești din Brașov. În mormîntarea s’a săvîrșit în 15/27 Iunie. Fie-i țărina ușoară și amintirea neperitoare!

Jertfa rachiului. Prea des ni-se dă prilegiu să avzim că cutare și cutare a căzut jertfa veninosului rachi. Ieri am primit o scrisoare din Otlaca în care ni-se spune, că într-o cărcimă de acolo mai mulți beutori vorbiau despre cinste și anume, că cine are mai multă, Neamțul sau Românul. Johann Petz și cu Teodor Căpruțan începură a se certa, cest din urmă laudându-se, că Românul bea rachiul mai mult, ear’ Neamțul zicea, că nația lui bea mai mult. În cele din urmă s’au rămasit și anume pe aceea, că acela care va bea mai mult, a aceluia se fie și câștigul și acela se rămână învingător. Românul nostru a și beut o jumătate litră de rachiul așa dintr-o înghițitură, dar’ a pățit-o, căci mergînd cătră casă, a căzut la pămînt și a murit. — Eată urmările rele ale beuturii rachiului jidovesc.

Foc și sărăcie. În 21 Iunie s’a iscat un foc în Boroșineu și a ars o casă. În ceealaltă săptămână — după-cum ni-se scrie — au mai ars două case și nici una nu a fost asigurată.

Cina soldaților. În anul viitor soldații vor căpeta și cină, ceea-ce e o înaintare și un bine foarte mare pentru apărătorii țării.

Adunare de învățători și petrecere. Primim următoarele. La adunarea generală a învățătorilor români sělăgeni, ce se va ține la Bêrsêul-de-sus (Felső Berekszó) în 6 Iulie 1896 va fi și o petrecere cu joc, la care on. public din giur se invită cu toată dragostea. Invitări separate, nu se vor face. Bêrsêul-de-sus, 25 Iunie 1896.

Pentru comitet:

Teodor Ilie, inv. în Selsig.

Un tinăr care a absolvat trei clase gimnasiale, vorbește limba românească și ungurească și pe care ne mai putîndu-l ține părinții lui la școală, bucuroși l-ar da în vr’o prăvălie, în Sibiu sau airea.

La meserii ar voi să între un tinăr ce a sfîrșit școala din sat. Dorința părinților ar fi, ca să între la vr’o tipografie.

Avis. Atragem luarea aminte a cetitorilor nostri și îndeosebi a celor din jurul Sibiului asupra anunțului dlui pantofar Dragoș, pe care îl recomandăm mai ales că e *meseriaș român*.

Stațiuni învățătoresști. S’a publicat concurs cu termenul 15 Iulie n. pentru următoarele școli greco-catolice: În Sibiu cu salar de 400 fl., 40 fl. pentru lemne, drept de quinquenalii și locuință. Se recere și praxa pomăritului. Învățătorul ales va fi dator a învăța în cântări tiuerimea diferitelor școli din loc, a alcătui cu aceea cor în Dumineci și sêrbători și a cânta la Sf. liturgie. 2. La postul de inv. ambulant în Tihău-Var (protopop. Dêrgei), salarul 190 fl. 40 cr., din porțiunea canonică 32 fl., în naturalii 54 fl. 45 cr., cuartir cu grădină. de 400⁰□. 3. La stațiunea din Chendrea-Treestia (protopop. Dêrgei) cu 300 fl., cuartir și grădină. 4. La stațiunea de inv. primar în Ghimeș (protopop. Giurgeului) cu 200 fl. în bani, 100 fl. 50 în naturalii, lemne și cuartir cu grădină. 5. La stațiunea de inv. secundar în Ghimeș, cu salar de 150 fl., venite stolare 61 fl. și lemne. 6. În Hodac (protopop.), cu emolumentele: salar 300 fl., cuartir și lemne.

POSTA REDACȚIEI.

Poesia: „Plîngeră iubitorilor” nu se poate publica. „Eară” nu rimează cu „boală”, „gată” cu „holdă”, „cumpăra” cu „vanghelia”. „Băgău”, ce e drept rimează cu „făgădău”, dar’ nu cu astfel de vorbe se cântă dragostea și se descrie „Plîngeră iubitorilor”. Din poesia „Alta tot de-acolo...” care e luată din poeziile lui Moldoveanu, publicăm sfîrșitul:

„Și-acum rămân mult curios

Aștept răspunsul tîu,

Ah dragă și aș fi voios

De-ar fi cum doresc eu,”

ca să se publice, la ce noi nu ne învoim.

D-sale I. C. în B. Abonamentul e așa de mic încât nici-decum nu se poate trimite gratuit. Pentru poezii mulțumită.

„Vechiului abonent”. Odată pentru totdeauna spunem, că numele autorului trebuie însemnat pe scrisoare. Redacția trebuie să știe cu cine are de a face.

D-sale Procopie Stancu. Astfel de călindar nu se află în limba românească.

D-sale Ioan Brînda. Deodată cu cercetarea disciplinară pornită împotriva notarului, fă și d-ta arătare pentru despoierile ce ți-le-a făcut.

D-sale S. Cristea în Torcos. Nu e așa de vinovat precum crezi d-ta. Fiecare e stăpîn pe al seu.

D-sale V. P. în T. m. Poesia „Tu ești cu și-o floriciță” nu e făcută de d-ta.

D-sele I. Richițan. Și mai curînd, nu strică.

D-sale A. G. Examenul de acolo dela școala d-voastre a putut să fie bun. Durere însă, că n’a venit se-’l descrie un om mai competent.

D-sale Popovioi, inv. în Berzova. Ca anunț se poate, altmîntrelea nu.

D-sale N. D. E destul de rău, că cei mai avuți din Bucium sînt atât de nepăsători față de școală și față de învățător, care e luminătorul poporului.

D-sale D. P. în inv., Sr. 1. E adevărat, că pe rapoartele domnilor protopopi, cari au luat parte la examene ca comisari, se poate pune mai mare temei. Durere însă, că foarte puțini își publică rapoartele despre rezultatele examenelor din tract.

„Correspondenților” din Vrani. 1. Nu mai lăpădați banii pe cărți postale de acele, pe cari sînt desemnate „haramine” de trampa lui Árpád. De altmîntrenea peste chipurile acelea puteți scrie, nimenea nu vă poate opri. 2. S’a scris într’un număr trecut.

D-sale Gavril, Aluașiu inv. în Babța. „Îndreptarul” nu l’am primit. Fii bun întreabă pe dl George Popp de Băsești.

D-șoarei P. C. în S. Poesiile „În cimiter”, „Un june român mort în România” și „Cătră o soră”, au mai fost publicate, deci copia lor nu o putem publica.

D-sale Ioan Richițan. „Gazeta Poporului” a murit, dar’ a reînviat sub numirea de „Gazeta”. Noi îți recomandăm „Familia” din Oradea-mare și „Vatra” din București.

D-sale M. F. Stăruința d-voastre [de a lăsa] „Foia Poporului” e vrednică de laudă. Îți aducem mulțumiri noastre!

Pentru redacție și editură responsabil: Andreiu Baltes. Proprietar: Pentru „Tipografia” societate pe acțiuni: V. H. Bressnandt.

LOTERIE.

Tragerea din 27 Iunie n.

Timișoara: 26 66 33 64 68
 Viena: 56 31 58 47 69

Tragerea din 1 Iulie n.

Brünn: 77 15 27 37 8

Tirgurile din săptămâna viitoare după căl. vechiu.

Duminică, 23 Iunie: Bateș, Cernat, Elisabetopole.

Luni, 24 Iunie: Drag, Arpașul-inferior, Giaca, Lăpușul-unguresc, Ilia, Ormeniș, Șieu-Odorheiu.

Mărti, 25 Iunie: Craifalău, Gheorghio-Ditro, Sâmbăta, Sitaș-Cristur.

Mercuri, 26 Iunie: Ghiriș, Séc, începutul tirgului de vite în Ciuc-Sereda.

Joi, 27 Iunie: Bercheș (Berkényes), Câmpeni.

Sâmbătă, 29 Iunie: Jibeu, Rășnov, Reteag.

Călimdarul săptămânii.

Zilele	Călimdarul vechiu	Călimd. nou	Soarele
	Dum. a 6-a d. Ros., gl. 5, sft. 6.	rês. ap.	
Dum.	23 Mucenița Agripina	5 Domițiu	4 7 7 53
Luni	24 (+) Nasc. S. Ioan B.	6 Isaia Pror.	4 8 7 52
Mărti	25 Mucenița Fevronia	7 Vilibald	4 8 7 52
Merc.	26 Cuv. P. David	8 Chilian	4 9 7 51
Joi	27 Cuv. P. Samson	9 Anatolia	4 9 7 51
Vineri	28 A. m. Chir. și Ioan	10 Amalia	4 10 7 50
Sâmb.	29 (+) SS. Pet. și Pav.	11 Piu Pap.	4 11 7 49

„TIPOGRAFIA“

societate pe acțiuni din Sibiu

indeplinește tot felul de lucrări tipografice și îndeosebi tipărește cărți de tot felul, înștiințări de căsătorie, înștiințări de moarte, placate, bilete de vizită, conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile cât se poate de ieftine.

Deasemenea „Tipografia“ primește în editură cărți școlare și peste tot cărți scrise anume pentru popor, precum sunt povești, snoave, poezii populare, istorioare, romane, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii scrise în limba poporului și alte deasemenea.

Fiind „Tipografia“, societate pe acțiuni **avere națională**, bine ar fi, ca Românii aci să-și comandeze cele de lipsă, ear' nu la străini.

La „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare

CARTEA DURERII

DE **EMIL BOUGAUD.**

TRADUCERE DE

IACOB AFIN NICOLESCU.

Editor: **DR. E. DĂIANU.**

Prețul 70 cr. (cu porto postal 73 cr.)

Această carte a fost recomandată de către Exc. Sa Metropolitul Victor Mihályi de Apșa printr'un circular special.

Coase de tigae, fer vërsat, oțel

de cele mai bune, și pe felelat

Lungimea: 70 75 80 85 90 ctm.
1 dărab fl. —.80 —.80 1.— 1.— 1.—

Ori-ce coasă vëndută la mine **pe felelat**, care nu corespunde, se primește înapoi, sau se schimbă chiar și când ar fi fost bătută sau folosită. [1431] 7—

Pentru fiecare coasă se dă și o așa numită hârtie de felelat.

La cumpărarea deodată alor 10 bucăți se dă una de bașca pe deasupra.

C. F. JICKELI,
 prăvălie de fer, Sibiu, Piața-mică.

La „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare

„POESII“

DE **IOAN N. ROMAN.**

Prețul 50 cruceri.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

A doua edițiune

din

ȚINEREA VITELOR

de

Eugen Brote,

president al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu“.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

Banca generală de asigurare

„TRANSILVANIA“

ÎN SIBIU.

fundată în anul 1868

[808] 34—

asigurează prelungă condițiunile cele mai favorabile:

- a) în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobilii etc.
- b) pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitale pe casul morții și pentru termine fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc	Sume asigurate pe viață
în a. 1869—1892 fl. 954,106.—	în a. 1870—1892 fl. 754,999.32
în a. 1893 „ 34,925.85	în a. 1893 „ 53,119.28
în a. 1894 „ 56,333.20	în a. 1894 „ 59,659.—
în a. 1895 „ 50,463.35	în a. 1895 „ 66,862.11
Suma fl. 1.095,828.40	Suma fl. 934,639.71

2,030.468 fl. 11 cr.

Conforma bilanțului pentru 1895 fondurile de rezervă și garanție se urcă la **960.343 fl. 42 cr.**

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu, (Strada Cisnădiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (H. Hermann), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

A apărut și se află de vânzare la „Tipografia”, societate pe acțiuni din Sibiu

GRAMATICA GERMANĂ

TEORETICĂ PRACTICĂ
de
Sava Popovici Barcianu.

Edițiunea a cincia
revidată și completată
de

Dr. Danil Popovici-Barcianu.

Această gramatică atât de bine întocmită, având la fine și un mic vocabular german-român costă numai 1 fl. 40 cr. plus 10 cr. porto.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Însotirile de credit

împreunate cu

Însotiri de consum, de vânzare, de viieri, de lăptării etc. și instrucțiunile trebuincioase.

Îndreptare practică

pentru

Inființarea și conducerea de astfel de însotiri de

F. W. RAIFFEISEN.

Edițiunea a V-a.

Traducere autorisată de

Dr. Aurel Brote,

directorul băncii gen. de asigurare m. „Transilvania”.

EDITURA

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibiului”.
(280 pagini mari).

Cartea costă 80 cr. (cu porto postal 90 cr., recomandată 1 fl.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia”,
soc pe acțiuni în Sibiu.

Marfă gata după plăcere.

Lucru solid, bun și durabil.

Comandele se efectuesc iute.

Constantin Dragoș,

măiestru pantofar,

Sibiu, strada Măcelarilor 37,

recomandă onoratului p. t. public, că în lucrătoreea sa de păpucărie efectuește tot felul de încălțăminte pentru domni, dame și copii, precum și tot felul de reparaturi, cu prețurile cele mai moderate, oferind totodată spre mulțumirea tuturor marfă solidă și prompt executată.

[1574] 10—12

Prețuri foarte ieftine.

„VICTORIA”,

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII

Sediul: ARAD, casa proprie, calea Archiducele Iosif nr. 2.

Întemeiată la 1887.

Capital de acții fl. 300.000. Fond de rezervă fl. 90.000.

Depuneri fl. 900.000. Circulația anuală fl. 10,000.000.

Primește depuneri spre fructificare, după care solvește 5% interese fără privire la terminul de abzicere.

Dare de venit după interese încă o solvește institutul separat.

După starea casei, depuneri până la fl. 1000 se restituiesc îndată la pesentarea libelului fără abzicere.

Depunri se pot face și prin postă și se efectuesc momentan după sosirea comandei.

Direcțiunea institutului.

[397] 15—25

Fabrică de casse.

Am onorul a aduce la cunoștința p. t. publicului, că am mărit atelierul meu și am arangiat o fabrică de casse.

Spre incredințare, că furnizez numai marfă bună și frumoasă, servească împregiurarea, că vënd casse fabricate exclusiv numai de mine, și stă în voea fiecărui a se convinge cu prilegiul comandelor în atelier despre bunătatea materialului și conștientiositatea executării.

Încredințând p. t. publicul pe deplin, că atât la cassele noue cât și la reparaturi și deschideri voi face cele mai ieftine prețuri și voi executa în cel mai conștientios mod toate comandele, semnez în speranța unei clientele binevoitoare

[950] 11—

cu distinsă stimă

Gustav Moess,

strada Poplăcii-mare Nr. 8.

Comunelor bisericesti și politice li-se acoardă și plățirea în rate.